

El transvasament, una llarga història

La manifestació del diumenge, dia 7 de febrer, passarà a la història, i no només per la gran assistència de gent, que ja per això va ser un gran èxit, sinó per la important participació de gent vinguda d'arreu de Catalunya. En qualsevol cas, va ser una mostra contundent del rebuig al Pla de conca promogut pel PP i els seus acòlits. La defensa de l'Ebre ja no és només una lluita dels ebrencs; és ja de tots els catalans.

Josep Bayerri Raga

Ha sigut un procés llarg. Fins a sis vegades s'ha projectat extraure aigües de l'Ebre, siga en forma de transvasament a altres conques o per l'augment de les concessions de cabals per a regadius dins de la mateixa conca. Sempre els sectors de la dreta econòmica i política s'hi han mogut a favor i no sempre el nacionalisme i l'esquerra hi han estat en contra. Excepte el minitransvasament a Tarragona, la resposta po-

pular, ara conduïda per la Plataforma en Defensa de l'Ebre, ho ha aturat.

És un rosari de cites. El primer intent, el 1970, va ser el transvasament per a regadius a València i per proveir la planta siderúrgica de Sagunt, que es quedà en la seua primera part: el canal Xerta-Càlig, batejat com a canal "del Generalísimo" (després, Xerta-Sénia); una inversió milionària en una obra inacabada (1976), repetida a petició de la gent del territori i avalada per la Generalitat (2003) amb el suport de tots els

La PDE ha sigut capaç de fer comprendre que defensar l'aigua de l'Ebre és també lluitar pel futur de Catalunya.

JORNADA DE portes obertes

Dissabte 27 de febrer a les 11:00h

977 440 888 | 977 44 02 00
csagrada@edificiseminari.com

www.csagrada.com

partits, amb l'excusa que els nous regadius no traspassen la frontera catalana. Les obres van ser suspeses a causa de la crisi i tot plegat ha

El primer intent, el 1970, va ser el transvasament per a regadius a València i per proveir la planta siderúrgica de Sagunt, que es quedà en la seua primera part: el canal Xerta-Càlig

quedat en un canal buit i inútil.

El segon intent va ser el gran transvasament a Barcelona del 1974, defensat per les institucions i sectors econòmics de la capital. L'Ajuntament de Tortosa, tot i els condicionants de l'època, va promoure una àmplia mobilització en contra amb les organitzacions agràries de la comarca, que van constituir-se en l'anomenada Comissió dels 33, la qual va elaborar, en només dos mesos, un documentat informe d'al·legacions contra el projecte. Les dificultats econòmiques del moment i d'inseguretats jurídica i política dels darrers moments del franquisme van avortar la iniciativa.

El 1981, ja amb el règim democràtic, foren els regants del Delta, les indústries i municipis de Tarragona, amb l'aquiescència de CiU, qui promogueren el que s'ha anomenat minitransvasament de l'Ebre que tan beneficis ha sigut per a la zona de Tarragona (Port Aventura inclòs) i tan poc per a la gent de l'Ebre, excepte els regants del Delta, qui, amb els cànon rebuts del Consorci tarragoní, van pagar les obres d'encliment dels canals i altres mi-

llores als seus regadius.

El 2001, el govern de José M. Aznar va aprovar l'anomenat Pla Hidrològic Nacional que preveia el transvasament cap a València, Alacant, Múrcia i fins i tot Almeria i cap al nord, a l'àrea metropolitana de Barcelona. El PP ho defensava, mentre que CiU, en principi, no s'hi oposava tot i que va arribar a proposar alternatives amb un canal des del Roine. El PSOE s'hi mostrà contrari i, de fet, el PHN fou derogat en arribar els socialistes al poder el 2004. El més important, però, fou la gran mobilització ciutadana d'oposició. Va ser la gent de les Terres de l'Ebre, coordinada per la Plataforma, que es mobilitzà per aturar el projecte amb grans concentracions al territori i manifestacions a Barcelona, Madrid i Brussel·les. I es va guanyar.

El 2008, davant un llarg període de sequera, la Generalitat, governada pel tripartit (PSC-ERC-ICV), va proposar la interconnexió de la xarxa d'aigua del Ter-Llobregat amb el Consorci d'Aigües de Tarragona, cosa que comportava, de fet, un transvasament encobert cap a l'àrea metropolitana. La PDE va oposar-s'hi i va promoure una gran manifestació a Amposta, precedent de la de diumenge, dia 7 de febrer. El 2012 va tornar el fantasma del transvasament a partir de la proposta de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (entitat dominada pels regants i per polítics del PP) d'aprovar uns cabals mínims per al tram final del riu del tot insuficients per mantindre l'equilibri ecològic del Delta. Aquesta proposta s'ha concretat en el Pla de conca ara aprovat pel govern de Mariano Rajoy i refusat rotundament no només pels ebrencs, sinó també per Catalunya sencera amb 50.000 veus a Amposta. ■